

Mikä on minun lajini?

Kirjoittanut Riitta Hämäläinen

Minä en kuki keväällä
nouse aikaisin nupulle
herää krookuksen unesta
lumikellona helise.

En ole narsissin sipuli
en tulppaani tulipunainen
kevään hehkuva kuriiri.

Esikkona en esiinny
kukin pienin pilkistele
penkissä takapihalla
monen kulkijan ilona.

En sammalleimuna säteile
kallioita kaunistele
kiviaitoja korista.

Kerkiäisinkö kesällä
saisinkohan aikaiseksi?

Enpä tiedä, enpä taida,
kun en kynnelle kykene:

Kuki kun en kullerona
kesäkuussa keikistele
ja kun kultaan en pukeudu.

Lupiiniksi ethän luule,
en ole sellaista sukua
ylen palttisen yleistä
peitä teiden reunanteita
siellä villinä leviä.

Jos minä orvokki olisin
tuo kaunis samettisilmä
saisinhan minä ihailun
ja kauheasti kehuja.

Ei minusta orvokiksi
tuoksi tummakatseiseksi!

En minä ruusuksi rupea
en edes juhannuksena
kun en haista niin halua
turkasesti tuoksahdella

Mikä on minun lajini?

Kirjoittanut Riitta Hämäläinen

vielä päälle piikitellä,
ei siitä mitään tulisi!

Syttyisinkö syksyn tullen
kun esiin hiippailee hämärä
illat alkavat pimetä?

Olisinkohan siis nauhus
komein pitkin kukkavarsin
loistaisin kuin lyhty yössä
myöhäisen kesän hämyssä.

Ei minusta nauhukseksi
syksyn soihdunkantajaksi.
Olen siihen liian laiska
turhan kilttiä tekoa.

Alkaisinko asteriksi
viime hetken hehkujaksi
joka viihtyy viileässä
haluaa vain hallaöitä.

En asetu asteriksi
se on myöhäistä minusta
turhaa touhua todella.

Mikähän minä olisin?
Sitä mietin itsekseni
toisilta vain en kysele
muiden mieltä tiedustele.

Taidan olla talventähti
kuurankukka ikkunassa
tuo pakkasen kasvattama.

Olen arka auringolle
lähden lämpimän edellä
valun vain lasia pitkin
multapatjalle tipahdan
komeimpien kostukkeeksi
kesäkukkien iloksi.